646/02

Den 27. maj 2002 blev i sag nr. 56.559:

xxxxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets sagsbehandling.

Klageren har anmeldt, at han har været udsat for to ulykkestilfælde, henholdsvis den 15/11 og den 9/12 1995. Selskabet har alene anset hændelsen den 15/11 1995 for dækningsberettigende og har afvist at yde erstatning med henvisning til, at ulykkestilfældet ikke har medført en méngrad på mindst 5%.

Vedrørende hændelsen den 9/12 1995 anmeldte klageren, at han i forbindelse med sjipning i sit badeværelse havde fået smerter i sit venstre lår.

Selskabet afviste den 26/8 1999 at yde forsikringsdækning med henvisning til, at hændelsen ikke var et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Klageren anmeldte herefter, at han allerede den 15/11 1995 var vredet om i hoften ved landgang fra båd, idet hans højre fod var skredet på bådebroen, mens hans venstre fod befandt sig på båden.

Selskabet anerkendte hændelsen den 15/11 1995 som et dækningsberettigende ulykkestilfælde og foranledigede klageren undersøgt af speciallæge. I speciallægeerklæring

af 27/3 2000 fra overlæge M.B. hedder det herefter bl.a.: "**Ulykkestilfældet:** Direkte overbelastning af hofteled samt bøjemuskler og strækmuskler til begge hofteled den 15.11.95. Skadelidte havde anbragt sin lystbåd ved en bådebro, i færd med at tage båden op af vandet for vinteren. Båden var fortøjet. Da skadelidte steg op på bådebroen med højre fod, gled denne på bådebroen, og han kom ud af balance. Fik flekteret højre hofte kraftigt samt ekstenderet venstre hofte, kunne dog fra denne spagatlignende stilling, med højre ben, løfte sig op på bådebroen. Var noget fortumlet og anstrengt herved men kunne dog gå og stå. **Forløb og behandling:** Havde i den følgende tid fortsat en let ømhed i hofteregionerne men kunne dog gå og sidde normalt. Var den 08.12.98 udsat for at sidde i knap 2 timer på en dårlig stol, ligesom lokalet var køligt. Havde herefter en fornemmelse af uro, især i venstre hofte og lår. Den følgende dag udførte skadelidte efter morgenbrusebadet en serie sjippeøvelser for at arbejde benene igennem. Dette også pga. urofornemmelse i det venstre ben. Umiddelbart efter sjipningen fik skadelidte imidlertid kramper i venstre lårmuskulatur bag på låret. Det var smertefuld. Han søgte at bringe det til ophør ved strækkeøvelser uden effekt."

Af erklæringen fremgår videre, at klageren vedvarende har opsøgt diverse læger, samt at han vedvarende har haft smerter. Afslutningsvis hedder det i erklæringen: "**Nuværende klager:**

1. Nedsat kraft ved dorsal- og plantarfleksion af venstre fodled.
2. Smerter i venstre hæl og nedsat følelse i lateralsiden af venstre fod.
3. Ømhed i venstre femurmuskulatur.
4. Øget trætbarhed af venstre ben med nedsat gangdistance.

… **Konklusion:** … Ved gentagne objektive undersøgelser er der fundet nedsat kraft ved venstre fods plantarfleksion, i mindre grad dorsalfleksion, desuden manglende venstresidig manglende achillesrefleks og sensibilitetsforstyrrelser med hypæstesi af venstre laterale fodrand, trækkende op på crus samt, ved en enkelt undersøgelse, lateralsiden af femur. Der er foretaget undersøgelser i form af MR-skanning af lænden, hvor der er påvist normale forhold og ingen tegn på lumbal discusprolaps. Endvidere EMG-undersøgelser af muskler i venstre underekstremitet. Der er her påvist forandring svarende til venstre nervus suralis samt gastrocnemiusmuskulatur. Der er foretaget MR-skanning af bækkenregion samt underekstremiteter. Der er ikke her påvist tegn på entrapment af nervus ischiadicus eller karforandringer. I venstre gastrocnemius er der påvist relativt øget fedtdegeneration samt muskelødem i forhold til højre side. Skadelidte

foretager fortsat øvelser. Han er fortsat generet af smerter i venstre hæl samt nedsat følelse i den laterale side af venstre fod. Der er fortsat nedsat kraft ved dorsal- og især plantarfleksion af venstre fodled. Der er ømhed i venstre femurmuskulatur, og der er nedsat funktion af venstre ben i form af øget trætbarhed og nedsat gangdistance. Ved den objektive undersøgelse findes let parese af venstre fods plantar- og dorsalfleksion. Venstre achillesrefleks kan ikke fremkaldes, øvrige reflekser er normale. Der er egalt omgang af femora og crura. Gangen er med let efterslæb af venstre ben. Efter min opfattelse må tilstanden anses for at være følger efter ulykkestilfældet den 15.11.95. Væsentligste læsion kan være muskelfibersprængninger, som siden hen i forbindelse med sjippeøvelserne har medført en mere manifest læsion i venstre crus. Der er påvist forandringer såvel ved MR-skanning som ved EMG i venstresidige musculus gastrocnemius."

Selskabet ønskede sagen vurderet i Arbejdsskadestyrelsen, og i udtalelse herfra dateret 28/11 2000 hedder det: "Vi er blevet bedt om en udtalelse om den medicinske invaliditet (= varigt mén) efter det ulykkestilfælde skadelidte var udsat for den 15. november 1995. På grundlag af de foreliggende oplysninger vurderer vi den medicinske invaliditet (det varige mén) til mindre end 5 procent. Baggrunden for vurderingen er navnlig speciallægeerklæring af 27. marts 2000 fra overlæge M.B., journalnotater af 10. februar 1998 fra speciallæge i reumatologi S.S.-O. samt journalnotater af 10. juli 1998 fra overlæge J.H. Vi har forelagt sagen for vores neurologiske speciallægekonsulent, som ikke finder, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet den 15. november 1995 og de gener skadelidte har. Skadesmekanismen er ikke forenelig med de beskrevne klager fra venstre fod og ben. Der findes ikke på MR-scanningen tegn på diskusprolaps eller nerverodspåvirkning. På baggrund heraf vurderes méngraden til mindre end 5%."

Selskabet meddelte herefter klageren, at der ikke ville ske udbetaling.

Klageren var utilfreds hermed, og selskabet forelagde i konsekvens heraf endnu engang sagen for Arbejdsskadestyrelsen, som i skrivelse af 31/5 2001 til selskabet anførte: "I henhold til Deres brev af 8. februar 2001 kan vi oplyse, at sagen på ny har været forelagt vores neurologiske speciallægekonsulent. Sagen har på nuværende tidspunkt været forelagt to af Arbejdsskadestyrelsens neurologiske speciallægekonsulenter, som

fortsat ikke finder, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet den 15. november 1995 og skadelidtes gener, idet de ikke finder, at skadesmekanismen er forenelig med skadelidtes klager. Der er endvidere lagt vægt på, at det er oplyst, at skadelidte efter ulykken den 15. november 1995 har symptomer i form af let ømhed i hofterne, men kunne gå og sidde normalt. Først efter den 8. december 1995, hvor skadelidte har siddet på en dårlig stol og dagen efter foretager en serie sjippeøvelser opstår der yderligere gener. Vores lægekonsulenter er således ikke enige i konklusionen i lægeerklæring af 27. marts 2000 fra overlæge M.B. vedrørende årsagssammenhæng."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**Specielle regler for ULYKKE/HELTID - ULYKKE/FRITID** … Forsikringen giver ret til udbetaling ved en invaliditetsgrad på mindst 5%. … Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse. Påvirkningen skal være tilfældig, hvilket vil sige, at den sker uden den forsikredes vilje."

Nævnet udtaler:
Nævnet må være enig med selskabet i, at hændelsen den 9/12 1995 ikke kan anses for et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. For så vidt angår hændelsen den 15/11 1995 må nævnet lægge Arbejdsskadestyrelsens udtalelse til grund, hvorefter hændelsen ikke selvstændigt har medført en invaliditetsgrad på 5%.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand